

**Pályázat a Budapesti Kamaraszínház
Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság
ügyvezető igazgatói posztjára**

„Lehet valaki író, igazgató, sőt rendező is, és mégsem színházi ember... Akit néhány négyzetméternyi deszka szeretettel és boldogsággal tud eltölteni az emberiség és az élet iránt, amely ezeken a deszkákon újrateheremthető, akit ez a szeretet képessé tesz rá, hogy egyazon készséggel szolgáljon minden hivatást, minden szakmát, sőt még az ezekhez kapcsolódó kemény és hálátlan robotot is vállalja, azt az embert illetheti meg a név: s z í n h á z i e m b e r”

(Jean-Louis Barrault)

Bevezető

Elképzeléseimet a Budapesti Kamaraszínházról és annak jövőjéről nagyon röviden szeretném összefoglalni, nem vagyok híve a felesleges tiszteletköröknek. Meggyőződésem, hogy nem a pályamunka, hanem sokkal inkább a pályázatot benyújtó személy felkészültsége, szakmai tudása, tehetsége és főleg eddigi munkája kell, hogy döntő legyen a pályázatok elbírálásánál. A menedzserigazgatónak jóval több előnye van, mint egy par excellence művészigazgatónak. Ebben az esetben mivel az igazgató nem rendező és színész, még véletlenül sem lehet féltékeny kollégáinak sikereire, és természetesen így nem csak az ő művészi elképzelései valósulnak meg.

Nem könnyű az embernek saját magáról írni anélkül, hogy az nagyképűségnek vagy dicsekvésnek ne tűnne. Azt azonban közel négy évtizedes munkám alatt mindenki elismerte, hogy jó szervezőkészséggel rendelkezem, van ízlésem és a gazdálkodáshoz is értek. Elsősorban a Kamaraszínház társulatának egyhangú kérésére a következő ciklust szeretném még végigcsinálni és ezt követően befejezni aktív pályafutásomat. Ez sikeres pályám méltó befejezése lenne.

A Budapesti Kamaraszínház múltja és jelene

Az alábbiakban összefoglalom a Budapesti Kamaraszínház eddigi és jelenlegi működését, struktúráját.

A Budapesti Kamaraszínház 1991. januárjától működik ezzel a névvel. A színház 1999. április 1-je óta mostanáig Kiemelten Közhasznú Társaságként működött, június 1-jétől Nonprofit Kft-ként. A Népszínház jogutódjaként létrejött színházban az elmúlt időszakban valószínűleg a legtöbb belső változás, divatos szóval struktúra-váltás történt. A vidékre járó részlegek megszűntek, az opera és a tánctagozat levált az anyaszínházról, a színház irodái leköltöztek a Várból a színházak közelébe. A dolgozók létszáma felére csökkent. Tizenegy éve a Józsefváros helyett a Tivoliban játszunk.

Az 1990-es megnyitása után a színház friss hangot megütve új szint hozott Budapest színházi életébe. Kialakult egy egységes társulat. Jelenleg 25 mű van repertoárunkon. (októberi és novemberi műsorunkat mellékeljük) Szinte az első perctől kezdve a színház sikert-sikerre halmozott, így az ország egyik legsikeresebb művészszínházává vált. Munkánkat a közönség mellett a hazai és a nemzetközi szakma és a kritika is igen nagyra értékeli.

A Kamaraszínház struktúrája folyamatosan változott és jelenleg három játszóhellyel rendelkezik. (Tivoli, Ericsson, Shure Stúdió).

A Tivoli Színházat pályázati úton nyertük el és a mai napig több mint 220 előadást tartunk a Főváros nézőinek. Ezt a színházat mi üzemeltük be és az építését is nekünk kellett befejezni. Ebben az épületben a műszaki átadás után a podesztek egyharmada hiányzott, nem volt portál, nem volt ruhatár, nem volt légkondicionálás, nem voltak büfék, nem volt ügyelői rendszer, stb. Mi számlákkal igazolhatóan az elmúlt 10 évben több 10 millió forintot költöttünk erre az épületre!

Az Ericsson Stúdió a korábbi Népszínház próbaterme volt, amelyből az Ericsson cég jóvoltából egy korszerű légkondicionált stúdiót hoztunk létre, ahol havi átlagban 25 előadást tartunk.

A Shure Stúdió korábban nem létezett. Az MTI fotólaboratóriumát újsághirdetés útján - a gépköcsi telepünk felszámolásakor - vásároltuk meg és kizárólag szponzori pénzből (Laky cég, Mabeđu Line, Sulák, stb.) hoztuk létre légkondicionált, korszerű stúdióinkat. Ennek a stúdióknak a jelenlegi értéke 150-200 millió forint! Építettünk magunknak egy jelmez és díszletraktárat és egy lakatos műhelyt, valamint az általunk tervezetett és kivitelezett lakóházban színészeknek lakásokat. Az, hogy szponzori pénzből épüljön színház Magyarországon, egyelőre egyedülálló.

A Budapesti Kamaraszínház nemzetközi rangú. Színházunk az elmúlt 19 évben összesen 35 alkalommal járt külföldön. Jártunk többek között az Amerikai Egyesült Államokban, Angliában, Németországban, Dániában, Hollandiában, Boszniában, Ausztriában, Csehországban, Romániában, Szlovákiában, Spanyolországban, Jugoszláviában. A felsorolt országok közül többen többször is! Minden alkalommal óriási sikert arattunk. A háború után megrendezett első Szarajevói Fesztiválon például elnyertük a fődíjat. 2000-ben a Piatra Neamtz-i Romániai Nemzetközi Fesztiválon szintén fődíjat nyertük. 1993-ban önállóan Kulturális Hetet rendeztünk Dániában Koppenhágában. 2004. májusában a Bécsi Ünnepi Heteken öt alkalommal adtuk elő a Bűn és bűnhődést óriási sikerrel. 2005. október végén egy hétig Izraelben, Tel Avivban vendégszerepeltünk a Bűn és bűnhődéssel és az Egy örült naplójával. Sajnos a pénzhiány miatt az elmúlt három évben több külföldi meghívásnak nem tudtunk eleget tenni! (2.sz. melléklet)

Jelenleg színházunk három helyszínén szezononként több mint 600 előadást tart. Ez valószínűleg az országban a legtöbb. Ezen kívül közművelődési órákat (Közművelődési Pódium) tart szakközépiskolákban és gimnáziumokban a szenvedélybetegségekről. (az alkoholizmusról és a drogról) Ezen órák száma 150 és 170 között mozog. Ez a tevékenység egyedülálló az országban! (3.sz. melléklet) A fizető nézőszám az elmúlt időszakban 98 és 100%-között mozgott. A nézőszám a gazdasági válság ellenére számottevően nem csökkent. Az össz nézőszámunk több mint 70 ezer.

1990-ben első dolgunk volt, hogy a magyar színházak közül elsőként létrehozzunk egy úgynevezett menedzser központot. Az itt dolgozóknak a színház marketing munkáján túl a külföldi vendégjátékok előkészítése volt a legfontosabb feladatuk.

Önerőből létrehoztunk egy hangstúdiót, ahol több kazetta és CD anyagát vettük fel. Kiadtuk Vári Éva Piaf, Kishonti Ildikó Bűvölet című CD-jét. A Pókasszony csókja és az Egy szerelem három éjszakája zenei anyagát. Itt kell

megemlítenünk, hogy a színház tizenöt éves jubileumi évadjára készült el Szebeni András

és Forgách András Bevilágítás című könyve, amely 2005-ben a Szép könyvek pályázatán díjat nyert. (4.sz. melléklet)

Színházunk művészi színvonaláról a következőket kell tudni. Igazgatásom 19 éve alatt eddig 211 bemutatót tartottunk. Programadó előadásunk a Leonce és Léna volt. Ez volt Eszenyi Enikő első rendezése! Ezt követően jött a Ruszt korszak. (II. Edward, Othello, stb.) Ekkor tűnt fel Kamarás Iván. Következett egy Alföldi korszak, aki hét sikeres darabot rendezett nálunk. Olyan előadásokat, mint a Hajlam, a Sirály, A velencei kalmár, a Haramiák vagy a Macbeth. Ezt egy Sopsits, illetve egy Tordy korszak követte. (Bűn és bűnhődés, Egy örült naplója, Amerikai Elektra, A vágy villamosa) 2009-ben kiemelkedő előadásunk volt Shakespeare II. Richard-ja Spiró új fordításában, Pinter Hazatérése Tordy Géza főszereplésével és Molnár Ferenc Liliomja Lukács Andor rendezésében.

Kiemelkedően fontosnak tartottuk, hogy színházunkban magyar és főleg mai magyar darabokat játszunk. A millennium tiszteletére magyar évadot tartottunk. Az idei szezon végéig 58 magyar darabot mutattunk be, melyek közül 30 ősbemutató volt. (5.sz. melléklet)

Művészeink számtalan művészeti kitüntésekben részesültek az évek során Kossuth díj, Kiváló Művész díj, Érdemes Művész díj, Jászai díj, Aase díj, Hevesi Sándor díj, Bánffy Miklós díj, stb., stb. Színházunk főrendezője Tordy Géza nemrégiben a Nemzet Színésze lett. Színházunk művészei 2009-ben az alábbi kitüntésekben részesültek: Vári Éva Kossuth díjat, Sándor György a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztjét, Haás Vander Péter Jászai díjat kapott.

Jómagam az elmúlt évek során a következő kitüntéseket kaptam: 1998-ban addigi munkám elismeréseképpen a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjét, 2002-ben a magyar színházművészet nemzetközi elismertetéséért a Hevesi Sándor-díjat, 2006-ban színházvezetői munkámért Bánffy Miklós-díjat vehettem át. A színházi törvény vitája során a Parlamentben egyedülként az én nevem hangzott el pozitív példaként, mint az egyetlen menedzserigazgató, aki eredményesen és sikeresen működik. Évek óta a Vámos László Alapítvány elnöke vagyok.

Két közelmúltban kinevezett színházigazgató pályájának alakulásában jelentős szerepet játszottam. Alföldi Róbert hét darabot rendezett színházunkban, korábban közösen arra gondoltunk, hogy majd Ő veheti át a helyemet. Eszenyi

Enikő rendezői pályája is nálunk indult. 1991-ben Büchner Leonce és Lénáját rendezte, amely több mint 100-szor ment.

Az elmúlt évek során olyan legendás, ma már színháztörténeti előadások jöttek létre nálunk, mint a Forgószínpad, a Cigánykerék, a Faun, a Vértestvérek, a Piaf, a Bunbury, hogy csak a legsikerültebbeket említsük a Józsefvárosi előadások közül. A két stúdióinkban a Leonce és Léna, a II. Edward, A színházcsináló, az Othello, az Alku, a Sirály, a Haramiák, Bűn és bűnhődés, Sóska, sültkrumpli, Emberbarát, Kvartett, Egy örült naplója, Médeia, Árpádház, Sándor György önálló estjei, Berlin blues, Hazatérés, stb. A Tivoliban A velencei kalmár, Az öreg hölgy látogatása, a Honderú, A vágy villamosa, az Amerikai Elektra, Macbeth, Morus, Liliom. Az Országos Színházi Találkozókra később a POSZT-ra, majdnem minden alkalommal meghívtak bennünket és a legtöbb esetben díjat vagy díjakat nyertünk. 1991-ben Kaposvárott kilenc díjból hetet mi kaptunk. Néhány előadásunk különleges jubileumhoz érkezett és igen magas szériánál tart. Itt melléklek egy táblázatot a korábbi legsikeresebb több mint 100-szor ment előadásainkról és a jelenleg is repertoáron levő darabok előadásszámáról (6.sz. melléklet)

Az elmúlt években az ország legjobb rendezői fordultak meg nálunk. Köztük nagyon sok fiatal. Mindig nyitottak voltunk az újítások, a különböző kezdeményezések előtt. Saját előadásaink mellett számtalan előadást is befogadtunk színházunk három helyszínén. Helyt adtunk fővárosi rendezvényeknek, a Tavaszi Fesztiválnak, a Színművészeti Egyetem hallgatói előadásainak (Pilonon), Kálloy Molnár Péter és csapatának (CsakAzértisJáték), Illényi Katica önálló estjének, stb. Havonta legalább két alkalommal a legjobb előadásainkat elvisszük vidékre is! 2007-ben létrehoztuk a Kortárs Drámaíró Műhelyt. A színház eddig is különös figyelmet fordított a kortárs külföldi és magyar darabok bemutatására. Igazgatásom közel két évtizede alatt színházunkban eddig 211 bemutatót tartottunk. (7.sz. melléklet)

A színház gazdálkodása a közhasznúsági törvény követelményeinek megfelelően, nyilvános és átlátható. Auditált mérlege és közhasznú jelentése hozzáférhető, főbb számai az Interneten és az írott sajtóban is megjelentek. Bátran állíthatom, hogy művészeti munkánk mellett, gazdálkodásunk is sikertörténet. A társaságnak adótartozása nem volt, minden esetben nullás

igazolást kaptunk, amikor erre szükség volt. Az APEH vizsgálatok hibátlan jegyzőkönyvvel zárultak. A színház hitel nélkül gazdálkodott, likviditását végig megőrizte. 30 napon túli szállítói tartozása nem volt. Gazdasági társaságként való működése óta nyereséget, vagy null szaldót ért el. Költségkereten belül és határidőre végrehajtotta a Kálvária utcai raktár és műhelyberuházást.

Ugyanakkor színházunk az elmúlt másfél évtized alatt folyamatosan finanszírozási gondokkal küzdött. A három helyszínen szezononként 3-4 bemutatót tartunk. Az évi 9-11 bemutató összköltsége az egy játszóhellyel rendelkező hasonló színházak 3-4 bemutatójának költségét sem éri el. Mi a régi díszletek és jelmezek újrahasznosításával egy produkciót tokkal-vonóval maximum 3-4 millió forintból hozunk ki! Máshol sokszor ennél a díszletköltség is nagyobb. A színház sokszor emberfeletti munkával, de a legutolsó évek elvonásai ellenére is talpon maradt és jelenleg sincs adóssága. Sajnos ennek ára van. A dolgozók negyedik éve nem kapnak fizetésemelést. Az érdekes az, hogy ennek ellenére a budapesti színházak közül többek véleménye szerint még mindig itt a legjobb a hangulat, nincs furkálódás, féltékenykedés, amely végső soron kihat a művészi eredményekre is. Olyan rendezők, akik máshol nem mindig sikeresek, nálunk 100-150-es szériákat rendeznek. Szeretnek nálunk dolgozni. Egyáltalán nem mindegy, hogy milyen légkörben születik egy előadás.

Színházunk 2003-ban 473 millió forintot kapott, 2008-ban 475 millió forintot, az idén 439,4 millió forintot. 2004-ben a minisztérium a Kató és Társa Bt-vel átvilágította színházunkat. Az átvilágítók a színház művészi munkáját kitűnőnek tartották és már akkor alulfinanszírozottnak ítélték. A finanszírozásról készült táblázatot mellékeljük. (8.sz. melléklet) A táblázat középső része összeveti a 3 éves üzleti terveket, a valós tárgyévi finanszírozáson alapuló, éves üzleti tervvel. Bár az első 3 éves terv elsősorban a finanszírozás oldaláról nem valósult meg, mint a táblázatból látszik, folyamatosan átdolgozzuk, és igyekszünk a fenntartó pénzügyi lehetőségeihez igazítani. (9.sz. melléklet a színház szervezeti felépítése)

Szakmai elképzelés a Budapesti Kamaraszínház következő öt évi működéséről

Könnyű helyzetben vagyok. A pályázati kiírásban megfogalmazott elvárásoknak a Budapesti Kamaraszínház közel két évtizede megfelel, és eszerint működik. Elsődleges feladat ezeknek az eredményeknek a megőrzése és folytatása, ami a mai gazdasági és társadalmi helyzetben nem is kevés!

Továbbra is kiemelt feladatnak tekintjük a mai magyar és kortárs művek bemutatását. Ugyancsak folytatni kívánjuk a gyermek és ifjúsági előadásainkat, valamint a Közművelődési Pódium programjait.

A 2009-2010-es évad hátralevő bemutatói és a 2010-2011-es szezon első felének tervezett bemutatói a következők:

A Budapesti Kamaraszínház Nonprofit Kft. 2009-2010-es évadának hátralevő bemutatói

Tivoli

Hasek-Spiró Gy.: Svejk
r: Szegvári Menyhért

Jurij Dacsov: Kutyapanzió
r: Ács János

Victor Hugo: A királyasszony
lovagja (Tháliával közös prod.
a Thália Színházban)
r: Léner András

Christopher Marlowe: Faustus
r: Káel Csaba

Shure Stúdió

Boris Vian: Mindenkit megnyúzunk
r: Kiss Csaba

Katona J.-Spiró Gy.: Jeruzsálem
pusztulása
r: Almási-Tóth András

Bengt Ahlfors: Színházkomédia
r: Márton András

Ericsson Stúdió

Mrozek: Tangó
r: Csiszár Imre

Gregg Opelka: C'est La Vie

r: Hegyi Árpád Jutocsa

**A Budapesti Kamaraszínház Nonprofit Kft.
a 2010-2011-es szezonjának őszi tervezett bemutatói**

Tivoli

2010. október 9.
Füst Milan: IV. Henrik
r: Tordy Géza

2010. december 5.
Bábel: Alkony
r:

Shure Stúdió

2010. október 3.
Szomory Dezső: Takáts Alice
r: Benedek Miklós

Ericsson Stúdió

2010. október 2.
Szakonyi Károly: Holdtölte
r: Csiszár Imre

2010. december 11.
Sultz Sándor: Zöldalma
r: Kővári Katalin

Egy-egy darabbal persze nem lehet minden korosztály igényét kielégíteni, s nem is kell erre törekedni, de lehet úgy összeállítani a repertoárt, hogy a színház egésze valóban különböző ízlésű, elvárású embereket, korosztályokat szolgáljon ki és neveljen magának. Feltétlenül szükség van nívós ifjúsági programra. Egy egész korosztálynak nincs színháza Budapesten. A gyerekszínház megszüntetése után nagy űr keletkezett. A jövő színházlátogató közönsége szempontjából lényeges, hogy a Budapesti Kamaraszínház is játsszon gyermek és ifjúsági előadásokat. Színházunkban a vasárnap a gyerekeké, az ifjúságé, a családé. (10.sz. melléklet gyerek és ifjúsági előadások)

A Tivoli Színház előcsarnokában díszlet és jelmeztervezőknek, fotóművészeknek, stb. kiállításokat rendeztünk. Nagyon jó kapcsolatot építettünk ki a házban működő Ernst Múzeummal és annak korábbi vezetőjével Keserű Katalinnal. Közös rendezvényeket, programokat szerveztünk. A múzeum termeiben tartottuk, például a színház 15 éves jubileumára készült kiállításunkat

és itt mutattuk be az évfordulóra készült Bevilágítás című albumunkat is. Sajnos Keserű Katalin távozásával a két intézmény együttműködése jelenleg nem a kívánt mértékű. Ezen azonban a közeljövőben mindenképpen szándékunkban áll változtatni.

A **gazdálkodás** célja továbbra is ez a kiegyensúlyozott működés, mely a művészeti munkának kellő biztonságot nyújt. Létfontosságú, hogy a színház a továbbiakban is legalább a 2008. évi szinten finanszírozott legyen és az állami támogatás kövesse az inflációt. Az inflációt a színház speciális költségvetéséhez igazodóan kell figyelembe venni, hiszen a működésből adódóan az energia költségek és egyéb közüzemi szolgáltatások 50-60 millió forintot tesznek ki. A korábbi évekkal azonos bemutatószámot tervezünk:

9-12 bemutató a három helyszínen
500-at meghaladó előadás
22-25 repertoáron tartott darab

A saját jegyár bevétel szinten tartása és nettó értéken számított 80 millió forintos nagyságrendje a továbbra is 100 % körüli nézettség mellett biztosítható. Ezt mintegy 8-10 millió forinttal egészítheti ki a tájelőadások és vendégszínházak bevétele, továbbá a Tv sugárzások jogdíja. Sokat segíthet, ha az Európai Unió jóváhagyja az Előadó-művészeti törvényben biztosított szponzorálási lehetőségeket.

A színház összesen 153 főt foglalkoztat részben munkaviszonyban, részben a színházi szakmára jellemző egyéb speciális jogviszonyokban. A színház gazdálkodásának fontos eleme, hogy művészeti és műszaki munkatársaink munkahelyét megőrizzük és ezáltal családjaik megélhetését is biztosítsuk. A fenti létszámú társulat jelentős része több évtizede itt dolgozó, nagy tapasztalattal rendelkező kollégákból áll. Létszámösszetételünket maximálisan racionalizáltuk, ezért további elbocsátásokat nem tervezünk. Lényegesen nem módosuló finanszírozás esetén a munkahelyeket meg tudjuk őrizni. A színházi tevékenységhez egy sor külső szállító (pl. kiszervezett műhelyek) kötődik, így tevékenységünk az ő munkahelyük megőrzését is szolgálja. Átképzésük, átirányításuk máshova, speciális szakmai gyakorlatuk miatt nem lehetséges, végkielégítésük horribilis összegeket emésztene fel. Az ország gazdasági helyzetétől függően, célunk a jövedelemszintek megőrzése, esetleg minimális emelése.

A színház közművelődési és pódium tevékenységét évek óta a játszóhelyi produkciók költségvetéséből „szorítjuk” ki a forrásteremtés érdekében eredményes pályázati munka folyik. A belföldi forrásokon túl már UNESCO-s

pályázatot is sikerült elnyerni, és a program megvalósítása után azzal maradéktalanul elszámolni. Ez magas szintű pályázatírási tudást és jó kapcsolatrendszerrel bizonyít.

A színház költséggazdálkodása a „végletekig” racionalizált. A felesleges költségelemeket megszüntettük. A közhasznú támogatás és a saját árbevétel 90 %-a munkabér, közteher, művészeti díjak és előadások közvetlen anyagköltsége. Az összes adminisztrációs és egyéb szolgáltatás, ideértve a könyvelést és a reklámkiadásokat is, nem éri el a közhasznú árbevétel 2 %-át.

A gazdasági válság nem kedvez a szponzorációs összegek, céges és magántámogatások értékének növekedésének. Mindent meg kívánunk tenni, azonban azért, hogy a sikeres művészszínház média értékét emeljük.

A gazdaság és a szabályozó rendszer kiszámíthatatlansága okán, több évre szóló, részletes számszaki üzleti terv kidolgozásának nincs realitása. A gazdálkodás az eddigieknél sokkal nagyobb rugalmasságot és a pillanatnyi lehetőségek kihasználását igényli. A fenti paraméterek megvalósulása esetén azonban a színház hosszabbtávú és kiegyensúlyozott likvid gazdálkodását biztosítani lehet. A fentiek alapján önbizalommal tekintünk a pályázott időszak elé, és nem titkolt büszkeséggel mellékeljük a korábbi évek gazdasági tevékenységét bemutató táblázatot. A pályázott időszakban takarékos költséggazdálkodást és nullszaldós eredményt prognosztizálok. Megtartani, esetleg növelni szeretném a színház szolid, ám stabil szponzori körét. (11. sz. melléklet). Az eszköz pótláson és felújításon túl, jelentős forrást igénylő beruházást nem tervezek.

Pályázatom elfogadása esetén több évre szóló, kiegyensúlyozott finanszírozási, közhasznú szerződést szeretnék kötni, és éves üzleti tervünkben a saját jegyár bevételek és a szponzori támogatások tervszerű emelését kívánom megvalósítani.

Az elmúlt két ciklusban már nem kellett pályáznom a Kamaraszínház igazgatói posztjára, hiszen a színház eredményes működése garancia volt a folytatásra. Úgy gondolom, csak ott lehet eredményekről írni, beszélni, ahol azok valóban vannak.

A színház a legantidemokratikusabb helyek egyike. Az igazgató személye alapvetően meghatározó. A színház egyszemélyes vezetést igényel. Természetesen egy jó csapatra, kollegákra támaszkodva a végső szót az igazgatónak kell kimondania. Egy igazgatónak olyan embert kell választani, aki kitűnő szervezőkészséggel, ízléssel, jó gazdasági és üzleti érzékkel is rendelkezik, tud mérlegelni, helyzeteket elemezni, van empátiakészsége, jó

pszichológus és még pedagógiai érzéke is van. Korrektnek, ugyanakkor határozottnak és mégis igazságosnak kell lennie. Jó szeme kell, hogy legyen. A színház profiljához tudjon darabot, rendezőt választani és jól tudjon szerepet osztani. Ugyanakkor az új kezdeményezésekre is nyitottnak kell lennie. Fontos, hogy a társulatban gondolkodjon, tudnia kell ki hol tart, legközelebb kinek milyen feladatott kell adnia. 19 év alatt több főrendezője vagy művészeti vezetője volt a színháznak (Csizmadia Tibor, Ruszt József, Tordy Géza). Velük közösen alakítottam ki a színház műsorát. Kérkedés nélkül meg kell jegyezmem, hogy a művészeti vezetői munka 80 %-a is rám hárult. A darabokat, a rendezőket, a tervezőket, a dramaturgokat és a szereplőket is többnyire én választom, válogatom. Mára a Budapesti Kamaraszínház társulata az ország egyik legkitűnőbb együttese. Három helyszínünkön a közönség karnyújtásnyira ül a színészekről. Ez a helyzet a színészekről rendkívül precíz, pontos, koncentrált, fegyelmezett játékot igényel. Ez is hozzájárul tehetségük minél teljesebb kibontakoztatáshoz. (12. sz. melléklet)

A következő ciklusban három helyszínünkön a bemutatókat a mellékelt listából választanánk ki. (13.sz. melléklet)

A színház művészi munkájában továbbra is számítok a korábbi csapat segítségére, javaslataira, kontrolljára. A színház főrendezője továbbra is **Tordy Géza**, a nemzet színésze lenne, a vezető rendezői posztot **Léner András** látná el. Szeretném, ha a következő ciklusban Léner András megfelelő tapasztalatokra tenne szert és a következő ciklusra alkalmassá válna arra, hogy utánam megpályázza a színházat. Díslettervező **Székely László**, jelmeztervező **Ruttka Andrea**, zenei vezető **Németh Zoltán**, dramaturg **Magyar Fruzsina**, a színház arculatáért **Szebeni András** lenne a felelős, a kommunikációs tanácsadó **Szabó Stein Imre**. Állandó rendezői a színháznak a főrendezőtől és a vezető rendezőtől kívül **Csiszár Imre**, **Sopsits Árpád**, **Almási Tóth András** lennének. A szándéknyilatkozataikat mellékelem.

Budapest, 2009. november 6.

Szűcs Miklós